

๙. บทบาทหน้าที่และสิทธิประโยชน์ของหมอพื้นบ้าน

บทบาทหน้าที่ของหมอพื้นบ้านที่ได้รับการรับรอง

๑. หมอพื้นบ้านต้องใช้ความรู้ ความสามารถในการส่งเสริม และดูแลสุขภาพของประชาชนที่เป็นไปตามลักษณะ ประเภท หรือกรรมวิธีของภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่ได้รับการรับรองอย่างเต็มความสามารถ เฉพาะภายในเขตพื้นที่ที่ได้รับการรับรอง
๒. ต้องไม่ใช้ความรู้ ความสามารถ โดยมุ่งหมายเพื่อประโยชน์ทางพาณิชย์ หรือไม่เรียกร้องค่ารักษาหรือประโยชน์อย่างอื่น
๓. ควรถ่ายทอดความรู้ต่อไปยังคนรุ่นหลัง
๔. ให้ความร่วมมือ และสนับสนุนการดำเนินงาน การศึกษาวิจัย และพัฒนาภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย ตามวัฒนธรรมของชุมชนที่สืบทอดกันมา
๕. ต้องจัดทำทะเบียนการรักษา ประวัติการรักษา และผลการรักษาผู้ป่วย หรือการใช้ความรู้ ความสามารถในการส่งเสริม และดูแลสุขภาพของประชาชน
๖. ต้องอยู่ในจรรยาบรรณ ข้อจำกัด และเงื่อนไขความรู้ความสามารถ

สิทธิประโยชน์ของหมอพื้นบ้านที่ได้รับการรับรอง

๑. พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๗
มีสิทธิ์ได้รับการเสนอชื่อและเลือกให้เป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย
๒. พระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖
มีสิทธิ์ได้รับการรับรองจากส่วนราชการเพื่อเสนอให้สภากาชาดไทยประเมินหรือสอบ ความรู้ในวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภากาชาดไทย เพื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ด้านแพทย์พื้นบ้านไทย
๓. พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒
มีสิทธิ์เข้ารับยาปุ่งเฉพาะรายที่มีภูมิชาเป็นส่วนผสม โดยปุ่งขึ้นจากองค์ความรู้และภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทยที่ชัดเจน และได้รับการรับรองจากการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก
๔. พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. ๒๕๖๒
มีสิทธิ์ในการปุ่งยาแผนไทย การแบ่งบรรจุผลิตภัณฑ์ และการขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรหรือการขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่แบ่งบรรจุ เพื่อใช้สำหรับผู้ป่วยเฉพาะรายของตน